

Si din mening, men gjør det kort – maks 300 ord. Korte innlegg prioriteres. Undertegn med fullt navn. Redaksjonen forbeholder seg retten til å redigere og korte ned innlegg.

Du kan publisere leserinnlegg og diskutere andres på rb.no/debatt

Innlegg kan også sendes som e-post til leserkontakt@rb.no
Kontakttelefon: 63 97 96 09

REFLEKSDAGEN

REFLEKS: Redder liv.

Den enkleste livsforsikringen

18. oktober er årets nasjonale refleksdag. Vi befinner oss nå i den mørkeste tiden av året her i landet. Som medlem av Trafikksikkerhetsutvalget i Akershus synes jeg det er viktig å minne om viktigheten av bruk av refleks. Asfalten er svart og snøen har ikke lagt seg ennå.

Vi tenker kanskje ikke så mye over å ta med den lille refleksbrikka i lomma når vi går ut. Det ble gjort en undersøkelse i november 2011, av voksne fotgjengere. Kun 28 prosent brukte refleks. Dette er ikke bra nok, og vi voksne bør vise den yngre generasjon viktigheten av refleksbruk. Uten refleks er du ikke synlig før på 25 – 30 m avstand, mens med refleks synes du på 140 m, når bilen bruker nærlys.

Når vi ferdes der det er gate-lys, tenker vi kanskje enda mindre over bruken. Men en eller annen gang skal vi kryse gata, og ikke alle steder er like godt opplyst.

Som bilist har vi mange ganger erfart at noen bare går rett ut i veien, og hvor vanskelig det er å se vedkommende. Som gående tenker vi at bilisten skal stoppe for oss i gangfelt og se oss på landeveien.

Tenk igjennom dette på denne refleksdagen: Har mine klær påsydd refleks, hvis ikke må jeg feste en refleksbrikke på jakka, eller aller helst, bruke refleksvest.

Ved å bruke refleks, reduserer du risikoen for å bli påkjørt.

Tove Steen (Ap)
Medlem
Trafikksikkerhets-
utvalget
Akershus

Veksten krever nytt samarbeid

VI BLIR MANGE FLERE

Stor befolkningsvekst krever nytt samarbeid. Derfor starter arbeidet med felles areal- og transportplan for Akershus og Oslo.

De to fylkene vokser kraftig. Flere mennesker betyr flere boliger, arbeidsplasser og nye transportløsninger. Prognosene viser at folketallet vil øke med 350.000 de neste 20 år. Antall arbeidsplasser forventes å øke med 8-9.000 årlig.

I og rundt Oslo må vi bo tettere. Transportutfordringene må hovedsakelig løses kollektivt. Fellesplanen avgjør hvilke områder, byer og tettsteder som får størst vekst. Den store samtalen om utviklingen starter nå. Vi har alt noen grunnleggende erkjennelser og vurderinger.

Nærmere knutepunktene

Hele regionen må ta sin del av ansvaret for økt boligbygging, og nye boliger må plasseres slik at innbyggerne får gjort sine daglige ærender til fots, på sykkel eller kollektivt. Vi må bo tettere, høyere og nærmere knutepunktene for trafikk, handel og andre tjenester. Arbeidsplasser og boliger må sees i sammenheng med barnehager, skoler, butikker, rekreasjonsområder og kulturtilbud. I storbyen og forstedene skal vi skape velfungerende nærmiljøer.

Gode transportløsninger blir nøkkelen for å hindre kaos. Rutersamarbeidet og Oslopakke 3 bidrar godt. Planarbeidet må samordnes med de store infrastrukturiltakene i Oslopakke 3 og Nasjonal Transportplan.

KOLLEKTIVT: Vi må bli mindre avhengige av personbilene, også utenfor Oslo, skriver innsenderne.

I fremtiden må store næringsområder og utdanningsinstitusjoner utnytte kollektivtransporten bedre. Vi må bli mindre avhengige av personbilene, også utenfor Oslo. Bilbruken vi må ta høyde for, må foregå i best mulig samspill med annen trafikk. Stikkord er sikkerhet, miljø og effektivitet.

Målet er harmonisk vekst. Det oppnås ved godt samarbeid over kommunegrensene. Vi utnytter mulighetene veksten gir, og samtidig løse utfordringene veksten gi hele regionen. Planen må også legge til rette for regionens bærekraft og internasjonale konkurransevne.

Tre alternativer

I plansamarbeidet ser vi på tre mulige utbyggingsmønstre og transportsystemer mot 2030. I ett alternativ videreføres dagens kommuneplaner og veksten fordeles slik planene viser. Et annet konsentrerer veksten til Oslo og noen få byer i Akershus. Det tre-

dje styrer veksten til flere knutepunkter. I tillegg skal det utredes etablering av en eller flere nye byer.

Alternative utviklings modeller drøftes grundig før vi konkluderer. Arbeidet skal ligge klart våren 2014, og planforslaget sendes da på høring. Når planen er ferdig, legges den til grunn for alle kommunenes arealplanlegging og fylkeskommunale beslutninger – særlig om transportløsninger og statlige prioriteringer innen areal og transport. Planarbeidet handler ikke bare om infrastruktur, men hvordan trafikkløsninger og utnyttelsen av arealer setter oss bedre i stand til å møte kommende utfordringer.

I fremtidens Oslo-region må vi bygge høyere og tettere, der infrastruktur og kollektivtrafikk tåler det. Slik takler vi befolkningsveksten, og utbyggingen vil være klimavennlig og bærekraftig. Vi kommer likevel ikke utenom at befolkningsveksten i vår region vil kreve skogs- og jordbruksare-

aler utenfor Oslo. For å gjøre utbyggingen mest mulig skånsom, må stat og kommuner enes om at de smarteste transportløsningene blir førende. Felles areal- og transportplanen er viktig for gjennomføringsevne og for å unngå innsigelser fra stat og kommuner etterpå.

Det er bred enighet om at veitbygging ikke vil løse køproblemene. I regionen har antall kollektivpassasjerer vokst kraftig, sterkere enn folketall og biltrafikk. Denne positive trenden må fortsette, men det fordrer at vi bygger ut bydeler, byer og tettsteder basert på de smarteste transportløsningene.

Få spørsmål engasjerer mer enn boligplanlegging, annen arealbruk og transport. Derfor venter vi stor debatt, mange innspill og ulike meninger. Slike planer blir best av åpenhet og deltakelse fra mange. Vi starter derfor med full åpenhet om utfordringene som må løses, hovedløsninger som vurderes og når vi tenker å konkludere.

Blant mange spørsmål som må besvares, er hvor veksten i boliger og arbeidsplasser bør komme, og hvordan folks daglige reiser håndteres.

Bård Folke Fredriksen (H)
Byråd for byutvikling
Oslo

Nils Aage Jægstad (H)
Fylkesordfører
Akershus

BERLANDS BEKYMRING

Vi har forsvarlig omsorgstilbud

Kjartan Berland (H) uttrykker i RB 15. oktober bekymring for om Skedsmo har et forsvarlig omsorgstilbud.

Skedsmo er opptatt av å gjøre eldreomsorgen bedre, og i 2012 har det vært en stor styrking for å møte samhandlingsreformen på en god og faglig forsvarlig måte.

Dette har vi gjort, og det vil vi fortsatt gjøre. Vi tar bekymringene til både ansatte og pasienter på største alvor. Men la det stå

fast: Det ytes forsvarlig helse- og omsorgstilbud i Skedsmo.

Hovedutvalget for helse og sosial med representanter fra både politisk posisjon og opposisjon var på omvisning på Skedsmotun 19. september. Vi så to velfungerende korttidsavdelinger i lyse og vennlige lokaler og med egen sansehage. Ansatte ga inntrykk av å ha en god arbeidsplass, selv om hverdagene ofte var hektiske. Beboerne vi snakket med, roste omsorgen og opptreningen de fikk.

Fra februar 2012 er alle korttidsplasser samlet på Skedsmotun, der kommunen nå drifter 54 korttidsplasser. Korttidsavdeling-

ene er styrket med 5,5 årsverk i 2012 som bidrag til å håndtere omstillingen for å møte kravene til oppfølging av utskrivningsklare pasienter. Fagkompetansen ved korttidsavdelingene er høyere og mer tverrfaglig sammensatt enn ved andre avdelinger.

Fra september er det etablert seks nye sykehjemsplasser. Videre har sykehjemstjenesten fått midler til å drifte 10 overbeleggs-plasser gjennom året. Innen hjemmetjenesten har det i 2012 vært en styrking på 10 årsverk, som blant annet omfatter etablering av inn-satsteamet med seks årsverk og generell styrking innen grunnbe-

manningen. Videre har budsjettet for eksternt kjøp av sykehjemsplasser blitt økt gjennom disponering av kommunens regnskapsmessig overskudd.

Jørgen Vik (Ap)
Gruppeleder

Nina Fjeldheim Hoelsæter (Ap)
Nestleder
Hovedutvalg for
Helsevern og
sosiale tjenester

STATSMINISTEREN

25 ÅR SIDEN

Kronprinsessen som politiker

Norges Røde Kors har uttalt seg strikk i strid med Regjeringen i spørsmålet om tamilenes behov for flyktningestatus i Norge. Uenighetene hadde vært en svært kurant sak hvis ikke kronprinsesse Sonja hadde vært visepresident i Norges Røde Kors. Ifølge vår konstitusjonelle praksis forutsettes det at verken Kongen som person eller hans familie tilkjenner noen form for politiske synspunkter. Dette gode og hevdvunne prinsipp er en hovedpilar i beskyttelsen av vår statsform. Kongehuset skal ikke kunne utnyttes politisk og dermed komme på kant med partier og deler av befolkningen. Kanskje har ikke Sonja selv vært med på å forfatte uttalelsen der Regjeringens politikk overfor de tamilene som befinner seg her i landet blir kritisert. Men som visepresident er hun medansvarlig for innholdet. **Leder, oktober 1987**